

חשפט

סוכני השירות החשאי

לא יודעים לספור

הצרות רדפו את הרי ויינפילד, יהודי כשר בעל אורחות אמריקאיות. אחת אחרי השנייה. רק גידון בחיפה לשנתנים וחצי מאטר על מעשה מירמה - וכבר התקבלה נגדו, באמצעות שגרירות ארצות-הברית בתל-אביב, בקשת-הסגרה ממולדתו שמעבר לים: ממשלת ארצות-הברית ביקשה את נוכחותו, לאחר שהואשם שם ביוף ותפצה של ניירות-ערך ממשלתיים.

נימוק מעניין. סניגורו של ויינפילד, עורכי-הדין צבי לידסקי, העלה כל נימוק אפשרי כדי לשכנע את שופט בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, מקס קנת, לדחות את הבקשה. נימוקו המעניין ביותר: הוא הצביע בפני השופט על שני תצהירים שהגיעו מארצות-הברית. בתצהיר הראשון נאמר: "אני, תומס יורמן, סוכן-מיוחד של השירות החשאי של משרד-האוצר, הור צאתי ממכונתו של הרי ויינפילד, בנר כחותו שלו, חבילה שהכילה טרבורט צ'קס מווייטים בסך 95,800 דולר, אותם מסרתי לידי הסוכן-המיוחד ג'וזף שיהי. לאחר מכן, במרתף ביתו של ויינפילד, מצאתי חבילה אחרת, בסך 52,600 דולר."

הזווייטים. בתצהיר השני, שהיה של ג'וזף שיהי הנ"ל, נאמר: "קיבלתי מתומס יורמן את החבילה של 95,500 דולר צ'קים מווייטים, שנמצאה במכונתו של ויינפילד, וכן את החבילה של 52,400 דולר צ'קים מווייטים, שנמצאה במרתף ביתו של ויינפילד. בדקתי את שתי החבילות וזיי דאתי שהצ'קים שבהן אכן היו מווייטים. שמתי את החבילות למשמרת בכספת של השירות החשאי."

איך אפשר לסמוך על תצהירים כאלה, חתומים בפני שופט מחוזי בארצות-הברית, תמה לידסקי, כאשר מתצהיר, לתצהיר, ומסוכן, לטוכן, הולכים לאיבוד, בצורה מיסתורית למהדרין, 500 דולר? היתה זו שאלה מעניינת ביותר, אך להרי ויינפילד היא לא עזרה. השופט סירב להתחשב בכשרים המתמטי הלקוי של סוכני השירות החשאי, דחה את בקשתו של לידסקי לדחות את בקשת-ההסגרה.

לחיות

מאהבה

ניסים ממן, צעיר חושב דימונה, נעצר כחשוד בכך שחי על רווחי אשתו עליונה, שעסקה בנות. הוא שוחרר בערבות - בתנאי שיעלה צננה, לא ירד דרומית לקו משרד-הנגב.

בתום משפטו, החליט אברהם מלול, שר פט ביה"מש המחוזי בבאר-שבע, כי אשת הנאשם אכן קיימה בתקופת גישואיה יחסי מין עם שני גברים, שהופיעו כעדי-תביעה. מאחר שכך - הטיל על ממן את עול ההוכחה, כי הוא לא חי על רווחיה. ממן לא הצליח להוכיח זאת - והורשע. גידון לשנתנים מאטר, ושנתנים על-תנאי בולטות. אבל ניסים ממן (24) ישב בין כותליה-הכלא שבוע ימים בלבד. סניגורו, ישעיהו לויט, הגיש בקשת דחופה לשיח רדו המידי בערבות עד לעירעור בבית המשפט העליון: בית-המשפט בבאר-שבע טעה טעות בולטת, שכל המעיין בפרוטוקול יכול לראותה מייד, טען. זיכוי אינו אלא שאלה של זמן - וכל יום שהוא יושב הינו עוול.

גישא בית-המשפט העליון עיין בפרוטור קול - ושיחרר את הנאשם, בערבות. הסיבה המצחיקה בפשטותה: בני הוג ממן גישאו באוגוסט 1970, ואילו עדי התביעה העידו כי קיימו יחסים עם עליונה ממן בשנת 1969.

דהינו: לא ממן, אלא התביעה חייבת היתה להוכיח כי ממן חי על רווחיה של עליונה באותה תקופה. בית-המשפט העליון קיבל טענה זו, זיכה את ממן.

* מסיבות היסטוריות, שיך השירות החשאי משרד-האוצר, ומחולק לשני אג' פים, שלמעשה אין כל קשר ביניהם: אחד אחראי לשמירת המטבע וניירות-הערך של ממשלת ארצות-הברית מפני זיופים, השני אחראי לשמירת חייו של נשיא ארצות-הברית ובני משפחתו.

בראש-ל"צ, בסך 54,000 ל"י. הפקידה, שלא היתה מוסמכת לאשר סכום כה גדול, היט נתה את הלקוח, בעל הבעת-הפנים הרי אדישה, אל מנהל הסניף.

המנהל הייג לסניף המזרחי בראשון-לציון. להפתעתו הנעימה, לא נאלץ כלל להתמתן. מעבר לקול, ענה לו מייד קול גבר שהציג עצמו כמנהל הסניף, משה מוכתר. לאחר ששמע את שאלת עמיתו, ענה מייד: "זה בסדר. הוא הלקוח הגדול ביותר שלנו." שני המנהלים החליפו בריכות, וסגרו.

מנהל סניף איבן גבירול אישר בחתימתו את הצ'ק. הלקוח קם מליסאו, הרי שיש יד, התנצל על ההטרה, והודה על השירות האדיב. בקופה נשאל באיזה שטר רות הוא מעדיף את הכסף, התשובה הרי אלגנטית: "לא חשוב." הוא הכניס את הכסף לתוך תיק שחור, בירך בחביבות את הקופאי - ופנה לעבר סניף בנק לאומי ברחוב בן-יהודה פינת נורדאו.

כאן חזר התהליך על עצמו. הלקוח הרי חביב פנה לפקידה, שהיפנתה אותו ל-מנהל הסניף, יוסף רוזנטל. רוזנטל, הרי מנהל את הסניף מזה תקופה קצרה, קיבל את הלקוח באופן אישי. הוא התכוון במקצועיות המקובלת בצ'ק, שהיה רשום ביד בוטחת, על-סך 40,000 לירות. התקשר לראשו הושיחה הקודמת חורה על עצמה. מה. רוזנטל חתם על הצ'ק, והלקוח הסימפטי גיפנה לקופה - אך לא לפני שטקס לחיצות הידיים חזר על עצמו.

הקופה

ריקה

כיצו של הגובה החרוץ, כבר היו עתה 94,000 ל"י. מכאן ועד לסניף בנק לאומי במלון זן, היה המרחק קטן ביותר. גם כאן התקבל הלקוח האדיב על-ידי המנהל מרדכי גינזבורג. המחזה שהתרחש בסניפים הקודמים חזר על עצמו. שוב התקשרות לסניף ראשון, ושוב האישור חתם שהכל בסדר. גינזבורג חתם על הצ'ק, והלקוח פנה לקופה.

כאן, אירעה תקלה: התברר שבקופה של הסניף, העובד בעיקר עם תיירים ובמטבע זר, לא היו 40,000 ל"י. הקופאי פנה למנהל, הסביר לו במבוכה את המצב. הלקוח האדיב התכעס: "כיצד זה ייתכן? ממש לא יאומן. למה אני עובד עם הבנק הגדול ביותר - כדי שברגע שאני צריך סכום רציני להשלמת עסקה דחופה, יגידו לי לבוא מחר?"

מרדכי גינזבורג היה במבוכה. אולי יסכים הלקוח לקבל צ'ק בנקאי, במקום מומנים? רוטן במקצת, ניאות הלקוח. הוא כתב שני צ'קים חדשים, במקום הקודם - אחד על 30,000 ל"י, השני על 10,000 ל"י. תמורת האחרון, קיבל צ'ק בנקאי תמורת הראשון, קיבל מומנים. מפוייס ואדיב מחדש, פנה משם הלקוח לבנק אחר, פרע שם את הצ'ק הבנקאי למומנים. אחר, פנה כנראה לטלפון הרי ציבורי הקרוב, חייג את המיסטר של ב"ל בראשון-לציון, הודיע משהו בנוסח: "אפשר כבר לפרק את הבנק."

קול

אלמוני

מי הוא הצעיר שלחף בסערה דרך סניפי הבנקים השונים, ובביטחון עצמי פנטסטי סידר מנהלים מנוסים, שמיספר שנות הנסיון שלהם בבנקאות עולה פי שניים על גילו?

האם היה זה הצעיר שנכנס לסניף המזרחי בראשון-לציון? אם כן - כיצד הוא נראה? מטארת יונה יהיה (22): הוא היה בערך בן 30-35, גבוה, בעל שיער בהיר, לבוש יפה. מייד ראיתי שהוא לא משכונת המזרחי. הוא דיבר יפה. באמת בחור נאה. מאוד נחמד. באמת חביב מאוד."

או אולי שימש צעיר זה בתפקיד מנהל הבנק, שענה על צילצולי מנהלי הסניפים בקול שדמה להפליא לקולו של משה מוכתר? זאת, לאחר שבעת השיחה איתו בדבר פתיחת החשבון, למד את קולו של המנהל, אותה היה עליו לחקות.

במקרה זה - מי הוא הצעיר שביקר בבנקים? ושאלת השאלות: כיצד הצליחו הנוכלים להתחבר לטלפון? התשובה עדיין לא ברורה: בשלב זה, גילו החוקרים רק את נקודת ההתחברות של הנוכלים לקול. לפי עדויות, מסתבר כנראה שהנוכלים העבירו את הקול הרי פרטי שלהם לתוך מכונת שתנהה בסמון, ומתוכה ניהלו את עסקי הבנק הפרטיים שלהם.

אביב. העובדה שהוא לא גר פה במקום גרמה לי לשאול אותו מדוע הוא פותח את החשבון כאן בראשון-לציון. הוא הסביר לי שהוא קיבל עבודת קבלניות בסביבה שלנו. הפועלים העובדים אצלו הם מתור שבי שיכון המזרחי, והוא רוצה להקל עליהם. שלא ירוצו לבנק שלו בתל-אביב. "הוא הכניס לחשבון 800 לירות - לא 100 לירות, כמו שכתבו בעיתונים - וקיבל פנס צ'קים. לא ידעתי שחשבון זה יכניס לי בן אק" המכה הגדולה ביותר מאז אני עובד בנק."

מה קרה? מסביר מוכתר: "ביום רא"ש הרי הריגשו בתקלות בקו הטלפון. כל פעם הקו ניתק וחזר לפעול. הייתי בטוח שהאשמה בדואר. בגלל שהטלפון לא היה מנותק לגמרי, אז לא הודענו בכלל לדר"א על מה שקרה. רק ביום שני, אחרי שהתברר מה שקרה, הודענו על הקילקול, והטלפון תוקן.

עד היום אני לא יכול להבין איך צעיר סימפטי כזה, יכול היה לעשות דבר כזה."

בדבר הזה, התכוון מוכתר לתעלול פנטסי, מדיהם בפשטותו, שעשה הצעיר האלמוני וחבריו, ובאמצעות הצליחה להוציא מחשבונם במקום ה-800 ל"י שחל שם, 134,000 ל"י. תעלול, שבתור אוריה לא היה חדש כלל: מאות ואולי אלפי סיפורי-פשע נרקמו סביב הרעיון, אך משום מה, לא חלמו מעולם קציני הביטחון של הבנקים בישראל, חוקרי המשטרה, או כל אדם אחר, שמישהו יבצעו במציאות. או אולי חלמו - ולא יכלו לעשות מאומה בנידון. הכנופייה האלמונית התחבר-תעלול: הכנופייה האלמונית התחבר-

העדה יונה יחיה (22), הפקידה שקיבלה את פני השוטר האלמוני, התגלתה כעדה היעילה ביותר, העליחה לתאר בניקנות את פרצופו.

רה, ליד פרדס סמוך, לקו הטלפון של סניף בנק המזרח בראשון. התוצאה: השיחות שנועדו לבנק - הגיעו במקום זאת אל מכשיר הטלפון של הכנופייה. שם, ענה לשיחה אחד רחובות צפון תל-אביב, במקום אנשי הבנק.

זאת היתה הסיבה הפשוטה להפרעות בקו ששמע מוכתר אותו בוקר. הפעם, במקרה, דווקא לא היתה האשמה בדואר. ביום הראשון בבוקר, בעת שקו הטלפון בסניף בנק לאומי בשיכון המזרח בראשון-לציון עשה בעיות, עשה גבר בעל הופעה אלגנטית ולשון חלקלקה סיבות קצר לאורך רחובות צפון תל-אביב. בתחילה נכנס לסניף בנק לאומי ברחוב איבן גבירול 136 בתל-אביב. הוא הציג בפני הפקידה צ'ק משוך על סניף הבנק

נבחר. עליידי מועצת הסנט של אוניברסיטת חיפה, ליקטור האוניברסיטה טה במקומו של פרופסור בנימין אקצין המסיים את תפקידו, פרופסור דוד ר. לפקין שהיה מועמד יחיד לתפקיד ושימש עד כה כראש החוג לכלכלה באוניברסיטת חיפה.

נחוג. יום-הולדתו ה-48 של אלוף (מיל.) עזר וייצמן

וייצמן

והמשיך אחר את שירותו בחיל האוויר הישראלי עליו פיקד מ-1958 עד 1966 עת מונה לראש אגף המיבצעים במטכ"ל. עם שיחרורו מהצבא כיהן כשר-התחבורה בממשלת הליכוד ולאומי עד פרישתו גח"ל מהממשלה.

71. לשחקנית היפהפיה המופיעה בסרט הגן של פינצ'י קונטיני, רומיניק סנדה, ולשחקן הצרפתי כריסטיאן מרקן, בן השניים מתגוררים יחדיו לי מעלה משנה למרות שאינם נשואים.

71. לשחקנית ההוליוודית זוכת האוסקר עבור משחקיה בסרט העושה נפ" לאות אן בנקרופט (40) ולבעלה הריסרטיאני-במאי מל ברוקס - בן בכור.

מצפים לתינוק. בעוד מספר חודשים, השחקנית הישראלית רינה דר רון ובעלה הבמאי אילן אלדר. לזוג יש כבר בן ובת.

מונה. למנכ"ל התעשייה הצבאית (תע"ש) במקומו של יצחק עירוני העובר לכהן כמנכ"ל משרד הביטחון, המהנדס מיכאל שור (51). יליד גרמניה, בוגר הטכניון, הצטרף לתעשייה הצבאית ב-1945 וב-1953 נתמנה למנהל המפעלים הכימיים של התעשייה הצבאית, קיבל ב-1959 את פרס ביטחון ישראל.

הוכתרה. בסניסניטי, במקדש בן 107 השנים של הרבי אייזק מ. ויין המי שמש מרכז היהדות הרפורמית בארצות-הברית, בתואר האשה הרבנית הראשונה בארה"ב, סאלי פריסאנד (25) מקליב

סאלי פריסאנד

הרבנית הראשונה

לנד שסיימה את לימודיה לתואר יחד עם עוד 35 גברים. פריסאנד, שסיימה שמונה שנות לימודים כולל ארבע באוניברסיטת סינסינטי, תהיה עוזרת של רב בבית הכנסת החופשי של סטאפן מ. ויין בניו יורק. "זהו ג'וב מצויין" אמרה סאלי, "אני אלמד בבית-ספר המנהל טקסים ואעבוד עם קבוצות של צעירים כמו כל רב אחר."

71. סגן יו"ר המועצה הדתית בתל-אביב שמואל ברוך שנמנה עם חשובי העסקים של העדה הספרדית בעיר והיה במשך 15 שנה יו"ר המועצה הדתית.